

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedote 3/2016

*Kuva: Puolustusministeri Jussi Niinistö
tapaamassa Hälvälän ampuma-
radan käyttäjiä.*

Tässä lehdessä mm.

- **Lahden Sotaveteraanipiiri 50 v.** s. 3
- **Sotahistorian matkalla Inkerinmaalla** s. 4
- **Viron Sotahistoriaretki** s. 5
- **Kainuun Jotos** s. 8

Sata vuotta

Suomen 100-vuotisjuhlavuosi lähenee. Tämä katajainen kansa on varmasti ansainnut paikkansa nykyisessä maailmassa, osin taistellen tiensä, osin rauhanomaisen kehityksen kautta. Ulkomailla liikuttaessa ei

tarvitse vältellä olevansa Suomesta. Aktiivisuutemme kansainvälisillä estradeilla on tunnettua, parhaimpana esimerkkinä rauhanturvaoperaatiot.

Mitä tuohon sataan vuoteen on tarvittu? Itsenäisyysaate, sen toteuttajat, sopivat olosuhteet ja ensimmäinen taistelu. Kansakunnan luonnin aika, joka sisälsi monenlaisia tilanteita, aatesuuntia ja tapahtumia. Sitten sotavuodet, jolloin kohtalomme oli vakaiden taistelijoiden käsissä. Tuumaakaan ei tappelematta- aate päti myös kotirintamalla; kansakunnasta muodostui yhtenäinen joukko, joka halusi pitää hallussaan omat lait, tavat ja kielek sekä tämän kauniin ja niin monipuolisen maa-alueen, josta kuitenkin jouduttiin osia antamaan pois.

Sodan kumun haihduttua seurasi jälleen pientä eripuraa, mutta ulkoiset hommat hoidettiin pilkun päälle. Kohtuuttomat sotakorvaukset maksettiin, miinat raivattiin, luotiin hyvinvointiyhteiskunnan perusta. Maa jälleenrakennettiin, teollisuus nostettiin kansainvälisesti korkealle tasolle. Kehitettiin sosiaaliturva, päällystettiin tiet, luotiin hyvät suhteet naapureihin ja muihin valtioihin. Rauhanturvaamiseen lähdettiin vahvasti mukaan, oltiin vaikuttamassa Euroopan ja koko maailman turvallisuuteen.

Vahvan kasvun vuosikymmenet vaihtuivat uusiin haasteisiin. Tuli lamaa, rakennemuutosta ja Euroopan unioni. Alkoi säästäminen, joka jatkuu edelleen.

Taaksepäin ei pitäisi liikaa vilkuilla, mutta kun nyt katsoo, mistä olemme tulleet ja missä olemme, herää kysymys: Olemmeko tehneet asiat oikein? Jälkikäteen

on helppo arvostella, kuten historiantutkijat nyt tulkitsevat mm. sota-ajan ratkaisuja. En ryhdy pohtimaan, missä meni vikaan ja mikä, totean vain, että paremmin pitäisi asiat olla. Meillä on nyt kasvavia ongelmia - jotka tosin monet johtuvat ulkoisista tekijöistä kuten turvapaikanhakijat - joihin ei tunnu lääkettä löytyvän. Valtion tulot ovat liian pienet menoihin, velka kasvaa, liikeyritykset myydään ulkomaille, pienyritykset ovat tiukoilla, töitä ei riitä kaikille - lista on loputon.

Mutta missä ovat korjaavat toimenpiteet? Yhteiskuntasopimus on pikkujuttu tässä kokonaisuudessa, kun koko Suomi-laiva tuntuu olevan vähän peräsintä vailla. Vaaleilla valitut päättäjät keskittyvät pikkuasioihin ja somettamiseen, sen sijaan isojen linjapäätösten aika menee koko ajan karkuun meiltä. Tulevaisuus Suomen kansalle luodaan nyt ja tässä, ja se vaatii kovaa ratkaisuja, jotka kuitenkin ovat helppoja verrattuna niihin, joita seitsemän - kahdeksan vuosikymmentä sitten jouduttiin tekemään. Toivon, että valitut edustajamme alkavat viimeinkin tajuta, että kaikki joutuvat tinkimään, että kaikkia toimintoja ei pidä ulkoistaa, että oma armeija tarvitaan, että nuorten koulutukseen on panostettava, että rajoja on valvottava, että suhteet kaikkiin naapureihin on pidettävä kunnossa ja että vanhuksista ja veteraaneista on huolehdittava; muuten seuraavaa sataa vuotta ei paljon juhlinta.

Varautukaamme siihen, että tulevaisuus on todennäköisesti synkempi kuin miltä se tällä hetkellä näyttää, silloin olemme vahvoilla. Nyt kuitenkin tulee juhlavuosi, juhlikaamme mielin ja sydämin. Monilla paikkakunnilla on jo suunnitelmia ja lisää laaditaan. Alueellamme on Lahdessa isompi tapahtuma, mutta pienetkin tilaisuudet ovat yhtä arvokkaita. Reserviläisjoukko on varmasti järjestelyissä vahvasti mukana, tiedottakaa omista tapahtumistanne, esim. piirin nettisivujen kautta, jotta saamme kaikkiin tapahtumiin myös yleisöä paikalle. Tehkäämme yhdessä Suomi-neidon juhlasta kannustava ja eteenpäin katsova tapahtumasarja historiaa unohtamatta!

Heikki Rekola

Päijät-Hämeen ILVES tiedote 3/2016.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Seuraava lehti ilmestyy sähköisessä muodossa marraskuussa.

Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri Seponkatu 7, 15140 Lahti ♦ www.phreservi.fi

Päätöimittaja: Heikki Rekola, hrekola@phnet.fi

Puheenjohtaja: Heikki Rekola, hrekola@phnet.fi

Toiminnanjohtaja: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Jäsenrekisterivastaava: Juha Nuoritalo, juha.nuoritalo@phnet.fi

Taluspäällikkö: Hannu Nieminen, hanski.nieminen@mbnet.fi

Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Nettivastaava: Miikka Hurmalainen, miikka.hurmalainen@iki.fi

Lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.

Lahden Sotaveteraanipiiri 50 vuotta

Lahden Upseerikerholle kokoon-tui 22.5.2016 arvokas ja näyttävä joukko juhlimaan 50 vuotta täytävää Lahden Sotaveteraanipiiriä. Kerhon juhlasali täyttyi ääriään myöten Veteraaneista, heidän läheisistään ja kutsuvieraista.

Tilaisuuden juontaja, opetusneuvos Yrjö Leppänen, antoi aluksi Matti Kettusen johtamalle Veteraanisoittokunnalle esitysvuoron ”Muistoja Pohjolasta”.

Tilaisuuden tervehdyssanat lausui Lahden Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Jukka Simola.

Tämän jälkeen oli vuorossa kirkkoherra Miikka Hämäläinen,

joka piti hartauden ja lähetti myös rauhanturvaajista koostuvan sepelpartion matkaan. Se laski havuristin Vapauden Hengettären patsaalle.

Nyt ohjelmassa seurasi juhlapuhe. Tunteellisessa ja isänmaallisessa puheessaan valtiopäiväneuvos Mikko Pesälä vei kuulijat värikkäälle matkalle menneeseen. Sanoja ei säästetty kun kerrottiin, ketkä Suomen puolesta taistelivat ja sen uudelleen rakensivat.

Veteraanisoittokunnan esittämän ”Uljaat Sotaveteraanit”- kapaleen jälkeen seurasi Matti Kukaan muistoja Sotaveteraanipiirin

pitkältä matkalta tähän päivään.

Tervehdyksen tilaisuuteen toivat Puolustusvoimista aluetoimiston päällikkö Ville-Veikko Vuorio, Lahden kaupungilta valtuuston puheenjohtaja Mika Kari ja Suomen Sotaveteraaniliitosta puheenjohtaja Finn-Göran Wennström.

Tilaisuuden ohjelmassa seurasi nyt Seppo Soittilan värikäs esitys, jonka jälkeen päätössanat lausui Sotaveteraani Yrjö Torikka.

Lopuksi laulettiin Maamme-laulu ja lippujen poistuttua aloitettiin maittava ruokailu.

Teksti: **Jarmo Laine**

Kuva: Aki Harju

www.phreservi.fi

Piiri tiedottaa toiminnastaan pääasiassa näillä sivuilla.

Lisäksi hyödynnämme jonkin verran Etelä-Suomen Sanomien järjestö-toimintapalstaa.

Lisäksi piirin jäsenkerhot tiedottavat piirin toiminnasta.

Sotahistorian matkalla Inkerinmaalla

Asikkalan Reserviläisten perinteinen sotahistorian retki 14.-15.5 suuntautui kesän 1944 läpimurtohyökkäyksen maastoihin Valkeasaaren ja Lempaalaan Inkerinmaalle Pietarin lähistöllä. Matkalla oli mukana 46 retkeläistä ja heidän joukossaan oli Jalkaväkirykmentti 49:n veteraani Kalevi Soikkeli, joka pääsi vielä 72 vuoden jälkeen näkemään kesän 1944 taisteluasemansa Riihiön lohkolla Lempaalassa.

Valkeasaassa JR1:n lohkolla 9.6 ja 10.6.1944 läpimurtoon joh-

tanut venäläisten suurhyökkäys aiheutti sen, että Ohtan lohkolta JR7 joutui myöskin perääntymään saarrostopuolustuksen vuoksi, jolloin rintamalinja etuasemassa taittui juuri JR49:n lohkolla II ja I pataljoonien saumassa. Vihollinen teki jo 9.6 osittaisen läpimurron Lempaalassa, joka kuitenkin pysytettiin suomalaisten vastahyökkäyksellä lyömään takaisin.

Kesäkuun 12. päivänä joutui myös Soikkelin pataljoona vetäytymään taistellen motitusta yrit-

tävien venäläisjoukkojen kanssa mm. Kirjasalossa ja myöhemmin Pasurinkankaalla ennen Vuoksen ylitystä Oravaniemen kohdalta. Jalkaväkiryhmän johtajana toimineen Soikkelin taistelut jatkuivat kiivaina heinäkuussa Äyräpäässä ja Vuosalmella, missä asikkalaiset retkeilivät samoissa merkeissä viime kesänä.

Retkeläiset saivat kuulla Kaleviltä hänen omakohtaisista kokemuksistaan kesän 1944 kiivaissa torjuntataisteluissa. Sankarivainajien muistopäivää retkeläiset kunnioittivat laskemalla kukat JR1:n muistomerkillä Valkeasaassa. Laskijoina toimivat veteraani Kalevi Soikkeli, reserviläisten puheenjohtaja Markku Riukka ja upseerien puheenjohtaja Heikki Vahto. Lopuksi laulettiin oppaamme Kalevi Sirenin johdolla Isänmaan virrestä pari säkeistöä.

Valkeasaaren taistelussa katosi kaikkiaan 11 asikkalaista sotilasta kesällä 1944 tuhoutuen täysosumista tai taistellen viimeiseen patruunan vihollisen saartamisessa pesäkkeissä.

Merituitussa venäläisten bunkkerimuseolla retkeläiset näkivät myös miten nyky-Venäjälläkin maanpuolustus on korkeassa kurssissa. Koululaiset olivat tulleet alueelle leirikouluun ja harjoittelivat mm. puolustusasemissa käsikranaatin heittoa ja haavoittuneen evakuoitua juosten paareja kantamalla ja kantajia vauhdissa vaihtaen. Sotilaallista kuriakaan ei näytty unohdetun, sillä osa treenasi sulkeisharjoituksissa, että kenttä pölysi.

Kronstadtin saarella käytiin tutustumassa kunnostettuun Lavaston Katedraaliin ja katseltiin nuorten merikadettipoikasten touhuiluja.

Vilho Laakso
matkanjohtaja

Veteraani Kalevi Soikkeli katselee kesän 1944 asemaa Lempaalassa.

Kukat JR1:n muistokivellä Valkeasaassa.

Sysmän reserviläisten Viron sotahistoriaretki 15.-17.4.2016

Lukuisten Karjalan kannakselle ja Lappiin suuntautuneiden sotahistoriamatkojen jälkeen Sysmän reserviläiset kävivät tutustumassa muutamaa mielenkiintoiseen kohteeseen Virossa. Huhtikuun puolivälissä oli sopivan rauhallinen aika niin osallistujien omien töiden, kuin turistimatkailunkin suhteen. Lisäksi sää oli suosiollinen ja nopeiden laivamatkojen ansiosta aikaa jäi vähän enemmän itse asialle. Sysmän reserviläisten tukijoukkoina olivat myös mm. heinolalaiset sekä pääkaupunkiseudun "vapaaehtoisjoukot".

Ensimmäinen varsinainen kohde oli Tallinnan kaakkoispuolella oleva yksityinen Lagedissa sijaitseva Viron vapaustaistelun museo. Museossa Johannes Törs otti joukkomme heti kättelyssä haltuunsa. Esitykset olivat osin teatraalista, mutta tyylistä henki vahva isänmaallisuus sekä Suomen ystävyys. Museon esineistön muodosti lähes kaikki Viron ja Suomenkin sotahistoriaan liittyvät aiheet ja esineet. Kruununa oli hyvin lukitussa kellarissa oleva "pataljoonanvahvuinen" asevarasto. Ensimmäinen varsinainen ruokailu oli museon juhlatilassa ja sen päätteeksi kuoroalan ammattilainen Törs johti vieraillevien reserviläisten kuoroa laululla "Veteraanin iltahuuto".

Ensimmäisen yön majoitus oli tyylikkäässä Aqua Spa -kylpylässä Rakveressa. Useat osallistujat aikovat palata paikalle puolisonsa kanssa. Toisen päivän aamu alkoi Rakveren kaupungin ja linnan opastuksella. Linnan historiaan ovat vaikuttaneet mm. tanskalaiset, saksalaiset, ruotsalaiset, venäläiset jne. Mahtava paikka, jota on osattu hoitaa ja markkinoida hyvin. Kannattaa käydä perhematkailullakin. Iltapäivän pääkohde Sinimäkien alue avautui järkyttävän historiansa vuoksi. Alueen raskaimmat taistelut käytiin heinäkuun loppupuolella 1944. Puolustus piti hurjaa idästä tulleen neuvostojoukkojen ylivoimaa vastaan jopa vain yhdellä panssarivaunulla käydyn jalkaväen taistelutaktiikan avulla. Arviolta 35 tuhatta vihollisvainajaa kynnettiin järeillä koneilla

maan sisään sodan päätyttyä. Puolustavissa joukoissa oli saksalaisten ja virolaisten lisäksi tanskalaisia, belgialaisia, hollantilaisia jne. Mikäli Sinimäet olisivat murtuneet, Suomen joukkojen selustaan olisi ollut helppo - ja jo suunniteltukin - tie ja lopputuloksena maamme neuvostoliittolaisuus!

Päivän päätteeksi illastimme Narva Joensuussa Spa Nooruksessa ja yövyimme hotelli Ingerissä. Molemmissa palvelut olivat hieman venäläisiä. Kolmannen päivän aloitus oli Sinimäen alueen Vaivaran museolla, joka pursusi toisen maailmansodan aineistoa. Sekin oli tosi kiinnostava paikka ja opas järjesti retken tutustumisen arvoiselle lähialueen sotilashautausmaalle.

Kiitokset matkan järjestäjille, paikallisille oppaille sekä ammattimaiselle kuljettajalle! Seuraavaa vuoden päästä tapahtuvaa Jääkärimme Latviassa -matkaa odotellen.

TA

Johannes Törsin tarinat Viron taisteluista vetivät matkalaiset hiljaisiksi.

II/JR 46 perinnemarssi

75 vuotta sitten 17.6.1941 kokoon-tui Orimattilaan silloisen suoje-luskuntatalon ympäristöön n. 800 miestä jotka oli koottu Orimattilan, Pukkilan sekä pitäjiin asutettujen siirtokarjalaisten asevelvollisista ikäluokista. Joukko nimettiin JR 46:n toiseksi pataljoonaksi. Komen-tajaksi määrättiin reservin kapteeni Viljo Kirma. Varustamisen jälkeen, saavutettuaan sotavalmiuden, siir-tyi pataljoona 19.6 alkaen pääosin jalan marssimalla Nastolaan Vil-lähteen rautatieasemalle.

Sotatie jatkui sieltä rautateit-se Taavettiin ja Ylämaalle. En-simmäinen rintamavastuu alkoi torjuntataisteluilla 18.7.41 Vainik-kalan suunnalla. Tämän jälkeen alkoi eteneminen: Muolaanjärvi-Perkjärvi-Hämeenkylä-Kuuter-selkä-Raivola-vanharaja-Rajajo-ki-Luutahäntä-Valkeasaari, sieltä siirtyminen reserviin 10.10.1941. Ankarissa taisteluissa 27-28.8 Kir-ma haavoittui oikeaan käteen ja oli pois taistelutehtävistä 24.11.1941 asti.

Jalkaväkirykmentti 46 hajo-tettiin 16.11.1943 ja miehistä koot-tiin 20. prikaatin neljäs pataljoona.

JR 46 Perinnemarssi

Sotaan lähtö vaatii aina ensin kun-non paperisodan. Niin tälläkin ker-taa.

Tehdessämme sitovan pää-töksen perinnemarssitapahtuman järjestämisestä Orimattilan Reser-viläisten nimissä, alkoi väsytyk-s-taistelu ELY-keskuksen ja Hämeen Poliisilaitoksen, Orimattilan kau-pungin, Seurakunnan, tiedotus-välineiden ym. kanssa. Tarvittavat luvat heltisivät kuitenkin lopulta. Järjestelyjen vaativuuden huomi-oon ottaen olisi marssilla voinut olla huomattavasti suurempikin osallistujamäärä. Ennakkotiedotta-misessa aiheutti ongelmia tiedotus-välineiden innottomuus julkaista artikkeleita ”jokaiselle kansalaiselle” suunnatusta liikuntatapahtumasta.

Varsinainen marssitapahtuma pääsi käynnistymään perjantai il-

tapäivällä 17. kesäkuuta 2016 hy-vissä merkeissä, sillä koko päivän jatkunut kaatosade lakkasi noin kello viidentoista tienoilla ja keli oli aurinkoinen tai puolipilvinen koko illan lähes puoleenyöhön asti. Ilmoittautumis- ja lähtöpaikkana oli Jymylinnan pihalla sijaitseva Ajan Railo - patsas. Muistomerkin paljastamisesta tuli 17.6.2016 ku-luneeksi 44 vuotta. (Taiteilija prof. Pentti Papinaho 1972).

Marssijoita kirjattiin 16 hen-kilöä. Kutsuttuja sotiemme vete-raaneja saapui tapahtumaan neljä. Seurakuntaa edusti kirkkovaltuus-ton puheenjohtaja. Toimihenki-löitä oli viisi ja lisänä vielä lehden toimittaja sekä yleisöä, kokonais-vahvuuden ollessa noin 30 hen-kilöä. Erityiskiitos pitää mainita sismäläisille ja heinolalaisille joita tuli sekä marssimaan että huoltoon varsin kiitettävä määrä. Ilmoittau-tumisen yhteydessä jaettiin kaikil-le osallistujille MPK - lippis, kynä, pinssi sekä heijastin.

Kirjaamisen jälkeen järjestyi-

vät marssijat puhuttelumuotoon, josta edelleen parijonoksi, ja niin saattoi osasto aloittaa varsinaisen marssin. Jo alkumatkasta huomasimme liikenteen ennakkovaroitustamiseksi. Kuljetimme huoltoajoneuvolla ennakkovaroituskolmiota marssiosaston edellä ja autoista tarjottiin tarvittaessa vettä sekä pikkusuolaista halukkaille.

Puolimatassa, noin 9 km kohdalla, Heinämaan rukoushuoneella oli kurssiväapelimme loihdittu todella maittavan hernekeiton lisukkeineen jaettavaksi kävelijöille. Marssijoiden saapuessa taukopaikalle olivat veteraanit jo ehtineet nauttia ruokatarjoilusta. Seurakunnan edustaja esitteli havaintotauluilta pataljoonan sotatien tapahtumia ruokailun lomassa niin marssijoille kuin myös kyläläisille joita oli saapunut tutustumaan tapahtumaan. Noin puolen tunnin levon jälkeen pääosasto jatkoi liikenteenohjauksen avustamina taas matkantekoa. Kaakonkulman suunnalta lähestyvä tumma pilvira ja arvelutti vähän matkaajia, mutta päätelimme, että todennäköisesti ehdimme perille ennen sadetta.

Marssi eteni tasaista vauhtia hyvässä hengessä ja kun koko osasto oli saapunut Villähteen eteläiselle rautatiepysäkille, otettiin kaikista yhteiskuvia ja jaettiin kunniakirja suorituksesta. Tämän jälkeen saattoi lähteä joko paluukuljetuksen kyytiin tai jatkaa jalkamarssia vielä kuuden kilometrin verran takaisin Orimattilan rajalle asti. Kuusi urhoollista halusi suorittaa 25 km matkan ja heidän lähtiessä matkaan, lähti paluukuljetus viemään 19 km marssijoita takaisin Jyväskylään.

Heinämaalainen Heikki Mäkelä (81v.) oli myös marssilla mukana ja oli sykähdyttävä ymmärtää hänen tapahtumaan liittyvä henkilökohtainen kokemuksensa. Mäkelä kertoi olleensa 1941 seitsemänvuot-

tiaana tien varressa katselemassa kun Orimattilan 800 miestä marssivat ohi. Hän kertoi silloin ihmetelleensä mihin noin paljon miehiä on matkalla? Heikki Mäkelä marssi kuten kaikki muutkin, koko 19 km matkan Orimattilasta Villähteen asemalle. Mäkelä oli myös mukana Ajan Railo - patsaan haravoitintalikoissa alkuvuokolla.

Erikoinen tapahtuma sattui aivan marssin lopussa kun virkavalta sattui ajamaan Villähteeltä Orimattilaan päin. Pysähtyivät ihmettelemään marssivaa joukkoa ja kysyivät että mikä tapahtuma tämä tämmöinen oikein on? Ei kuulemma ollut tieto kulkenut valtiovallin-

non rattaissa kenttäpartiolle asti...

25 km suorittaneille jaettiin siten omat kunniakirjansa noin klo 23 maissa iltahämärissä Kunnanrajalla. Marssinjohtajan kiitoksien jälkeen alkoi viimeinen paluukuljetus Orimattilaan.

Vasta saapuessamme takaisin Jyväskylään alkoi sade. Kaikkein urhoollisin marssija kieltäytyi autokyydistä, otti jääkäripyörän puun alta, heitti repun selkäänsä ja alkoi polkea alkaneessa sateessa yötä vasten kohti Lahtea.

Kaikkia marssiin osallistuneita kiittäen!

Kurssin/marssinjohtaja
Arto Tapiomaa

Kyber-ilta 28.9. klo 17.30

Maanpuolustustalolla, Seponkatu 7

Kyberturvallisuus. Hieno sana, mutta mitä se tarkoittaa? Koskeeko se minua?

"Verkkorikollisuus"

"Kyberuhka"

"Kyberturvallisuus on turvallisuuden osa-alue, jolla pyritään sähköisen ja verkotetun yhteiskunnan turvallisuuteen. Useat yhteiskunnan kriittiset toiminnot kuten esimerkiksi rahaliikenne, energiantuotanto ja lennonjohto ovat riippuvaisia tietojärjestelmien ja verkkojen toimivuudesta." (Wikipedia)

Jos siis luet tätä, kyberturvallisuus koskettaa myös sinua.

"Kyberhyökkäys"

Luennoimassa Jens Säynäjärvi / CGI sekä Marko Kauppinen / Hämeen poliisilaitos

"Identiteettivarkaus"

Ilmoittautumiset (kahvitarjoilua varten)
satu.maarit.alander@gmail.com tai 050-360 3335
(mieluiten viestillä)
Satu-Maarit Alander, viestintävastaava / LMN ry

Lämpimästi tervetuloa!
Lahden Maanpuolustusnaiset ry

"LIES name-calling harassment mean words"

"CYBER BULLYING threats"

Kainuun jotos 2016

Reserviläisurheiluliiton vuosittainen syysjotos kisattiin tällä kertaa Kajaanissa. Kilpailupaikkana toimi Kainuun Prikaati harjoitus/ampumarata-alueineen.

Olan Mäyrätkin (Orimattilan Reserviläiset) lähtivät jälleen möyrimään, tällä kerralla siis Kainuun korppeihin. Alun perin viisimiehinen partio kutistui lääkärin määräyksestä nelihenkiseksi joka olikin itse asiassa ideaali kisapartiokoko tehtävämitoituksen kannalta. Toivomme silti että se viideskin mies pääsisi ensikerällä mukaan.

Tervetulopuhuttelun jälkeen oli partiolla vielä vähän aikaa järjestellä tavaroitaan. Rinkkojen pakkausta hiottiin vielä viimehetkille asti, sitten jo pitikin siirtyä lähtövaatteen alle. Ensimmäisenä rastina oli pikasuunnistus varuskunta-alueella. Kun saavuimme suunnistusmaaliin, huomasimme, ettei fyysinen rasitus päättynytkään vielä, vaan edessä avautui NATO-esterata, jonka partio sai suorittaa ilman kantamuksia mutta yhtenä osastona. Tästä selvittiin muutamalla virhepisteellä mutta huomattavilla mustelmilla, koska oli ns.”T paitakeli”. Matka jatkui esteradan jälkeen ulos varuskunta-alueelta. Kuitenkin rasiusteema jatkui nousulla paikkakunnan korkeimmalle kohdalle laskettelukeskuksen yläasemalle.

Viestirastilla ja varustarkastuksessa pärjättiin hyvin, mutta reserviläisen SOME-käyttötymisessä olimme liian varovaisia ja pistemenetyksiä oli tiedossa. Laskettelurinteen sivua jatkoimme alas vanhalle junanratapenkereelle, josta matka jatkui ns. kylmien rastien kautta Hoikanportin ampumaradan yöpymisalueelle. Majoittumisen piti sujua äänettömästi ja ilman valaisulaitteita. Se onnistuikin helposti koska oli vasta loppukesä. Eipä valaisimia tarvinnutkaan koko jotoksen aikana missään yhteydessä.

Lauantiaamu alkoi majoitteen purkamisella ja siirtymisellä ampumaan sekä AR 16 kivääreillä sekä Tullilaitoksen MPK:lle lahjoittamalla CZ 9mm pistoolilla.

Ammuntojen jälkeen alkoi maastomarssi poluilla, soilla ja louhikoissa. Hankalaa mutta kaunista erämaata riitti tehtävärasteilla välillä poiketen aina iltakuuteen asti.

Lauantairasteilla sytytettiin tulilankaa ja annettiin ensiapua, suoritettiin tiedustelutehtävä, käsiteltiin KES88:a ja KVKK:ta, heitettiin kranaatteja sekä yritettiin ratkoa partiolaisten viidentoista lankunpätjän sillanrakennusmysteeriota.

Keskipäivällä vallitsi melkoinen helle ja niinpä joku henkilö olikin jälkepäin kuullen toimitettu tiputukseen. Ilmeisesti ei ollut neste -ja suolatasapai-

notus ollut hallinnassa. Päivän lopussa kilpailun järjestäjä poisti kolme viimeistä rastia, kun oli todennut että aikataulutus ei toimikaan.

Lauantain majoittuminen olikin jo vapaampaa samalla ampumarata-alueella. Ennakkoon luvattu sotilaskoti osoittautui varsin suosituksi paikaksi, kun se oli vielä kiinteä rakennus suhteellisen laajoine palveluineen.

Majoittumiseen tuli lisäksi mahdollisuus tehdä partiokohteiset tulet suossa kastuneiden jalkineiden kuivatukseen. Tosin lisätehtäväkin saatiin kun annettiin puukapula käteen ja vaadittiin palauttamaan se lusikan muotoisena aamulla liikkeelle lähdettyä. Siinäpä sitä olikin iltapuhdetta veistellessä. Päivän toinen pieni sadekuuro, mikä vähän kasteli, sattui illan viime tunneille kun suurin osaa jotostelijoista oli jo majoitteissaan.

Sunnuntiaamun paluumarssi alkoi kuuden maissa viimeisten tehtävärastien kautta kohti kisakeskusta. Matkalla arvailtiin talonpoikaisesineitä ja NATO-aakkosia. Sitten oli tarjolla taas pikasuunnistusta, jossa ihmeteltiin eräältä rastilta puuttuvaa rastilippua. Ihmetellessämme tilannetta, muutaman minuutin päästä olikin jo henkilökunta tuomassa uutta tilalle. Selityksenä että mopopojat olivat ehkä yöllä vieneet...

Viimeinen suunnistusrasti oli miehitetty, jotta voitiin varmistaa partioiden kulkeminen yhtenäisenä.

Kun varsinainen suunnistusosuus oli ohi, edestä löytyi viimeinen, muttei vähäisin toiminto. Monesti odotettu ja pelätty vesistön ylitys.

Partiomme valitsi helpoimman vaihtoehdon suorittamalla ylityksen uimalla, kaikki varusteet säkissä. Suurimmat pisteet olisi saanut rakentamalla lautan, jolla olisi pitänyt ylitys suorittaa kastumatta. Sellaisia riukuja tai puita ei ollut näkyvissä, että olisi kannattanut niin monimutkaista vaihtoehtoa yrittää, joten menttiin yli sujuvinta tapaa käyttäen. Kun vaatteet oli taas saatu päälle, oli maaliin matkaa enää muutama sata metriä.

Maalintulon jälkeen oli jäljellä palautelomakkeen täyttö, sauna ja ruokailu. Saunassa käynnin jälkeen todettiin olevamme niin pitkämatkalaisia, että päätimme kiittää vaan sujuvasti järjestäjiä ja lähteä paluumatkalle, ehtiäksemme kotiin ennen pahimpia etelän sunnuntairuuhkia.

Sijoitus sotilassarjassa 14/26 oli meille keskiver-tosuoritus ja katse onkin jo käännetty ensivuoden Rauma-jotoksen suuntaan.

Arto Tapiomaa

Missä paikallispataljoonamme tulevaisuudessa koulutetaan?

Puolustusministeri Jussi Niinistö saapui Päijät-Hämeeseen, Hollolan Hälvälään 10.6. keskustelemaan harjoitusalueen säilyttämisestä.

Päijät-Hämeen Reservipiirin puolesta olimme kutsuneet paikalle valikoidun kaartin eri alojen päättäjiä, niin Puolustusvoimista, Hollolan johdosta, Päijät-Hämeen Liitosta kuin Lahden kaupungista ja ampumaratojen erikoisasiantuntijoita. Kun puheenjohtaja Heikki Rekolan avaussanoissa ja muiden osallistuneiden kommentissa tuli selkeästi esille: Hälvälä on koko maakunnan puolustukselle korvaamaton harjoitusalue.

Tapaamisessa ministeriä kiinnosti erityisesti kuulla miten aluetta käytetään maanpuolustuksen hyväksi. Hälvälää hallinnoivan Panssariprikaatin komentaja ev Pekka Järvi kertoi, että aluetta käyttää nyt muut joukko-osastot ja viranomaiset enemmän kuin Hämeen Rykmentti aikoinaan - yli 40 viikkoa vuodessa. Hämeen Aluetoimiston päällikkö evl Ville-Veikko Vuorio

totesi alueen olevan myös elintärkeä maakunnan Paikallispataljoonan ja muun alueelliseen puolustuksen harjoittamiseen. Omassa puheenvuorossaan Lahden Ampumaseuran puheenjohtaja Taisto Lautamatti korosti seuran kehitysuunnitelmiin järjestää tulevaisuudessa Hälvälässä kansainvälisiä kilpailuja. Edelleen Hollolan kunnanvaltuuston puheenjohtaja Matti Siirola totesi kunnan myös olevan valmis kehittämään alueen toimintoja, mihin Lahden kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Mika Kari totesi, että mm. tulevan ohitien maansiirrosta saadaan yhteistyöllä etua ampumaratojen suojarakenteiden parantamiseen.

Kaikki päättäjät korostivat tilaisuudessa yhteistyöhaluaan, mikä oli ministerille mieluista kuultavaa. Kun vielä käsitelimme lakkautuksen konkreettisia kustannuksia ja vertasimme niitä alueen jatkokäytön kustannuksiin, olimme kaikki vakuuttuneita, että alueen säilyttäminen ja kehittäminen on maakun-

nalle ja koko maalle edullisempaa kuin alueesta luopuminen. Tästä kaikesta yksituumaisuudesta vakuuttuneena puolustusministeri Jussi Niinistö lupasi selvittää kuinka alue saadaan säilymään nykyisissä toiminnoissaan maakunnan ja koko maan puolustuksen hyväksi.

Vaikka nyt näkyy valoa tunnelin päässä, on tärkeää, että meistä jokainen on asiassa edelleen aktiivinen. Aikanaan meitä oli Lahden torilla yli 2500 henkeä osoittamassa tukea Rykmenttillemme. Ole yhteydessä tahollasi poliittisiin päättäjiin ja kysy heitä kuinka asia etenee? Tällä varmistamme, että lupauksista tulee totta. Tämän kokoisia hankkeita ei tehdä muuten kuin hyvässä yhteisymmärryksessä kaikkien käyttäjä- ja omistajatahojen kanssa.

Hollola: matti.siirola@hollola.fi,
jari.ronkainen@eduskunta.fi
Lahti: jari.salonen@lahti.fi, mika.kari@eduskunta.fi, rami.lehto@eduskunta.fi, juha.rostedt@lahti.fi

Juha Tarnanen

Paikallispataljoonaan kuuluvia joukkoja harjoittelee myös Tarusjärven ampumaradalla. Kuva kesän ampumaviikonlopusta. Suorituksen jälkeen aseiden tarkistus.

Lukijan silmäilyä

Päijät-Hämeen Ilveksen alkuvuosilta

Lehti otti tämän vuoden alussa melkoisen askeleen loikattuaan nettiin. Minua pyydettiin muistelemaan lehden alkuaikoja. Onneksi vapaaehtoista maanpuolustustoimintaa arvostavana reserviläisperheenä hyllylle on taltioitunut lehden alkunumeroita alkaen numerosta 2 vuodesta 1959. 10 vuoden ajanjakso on minulle sopiva käsittelyjakso, varsinkin kun suunnituskisat näin keväällä vievät tällaiselta veteraanilta ruostosi aikaa.

Lehti oli vuosina 1959-1968 painettu aikakauslehtipaperille, siis luokkaa paremmalle kuin sanomalehtipaperi. Koko oli sieppeä A5, nippua on ollut helppoa pitää mukana myös asuntomuutoissa. Tosin perheen pikkutyöt ovat aikanaan osoittaneet kuvataiteen kaipuuta piirtämällä joihinkin numeroihin moniväristä nonfiguraa isukin otellessa maastokilpailuissa juutteja, norskeja ja Svea-mammanpoikia vastaan ja myös kotimaassa lukuisia kertoja. Lehti oli kannen mukaan Piirin tiedotuslehti, joka lähetettiin jokaiselle jäsenelle. Aiemmin kirjeiden tiedot tapahtumista saattoivat joskus jäädä paikallistasolla vaillinaiselle jakelulle. Nyt lehdessä alkoi olla kutsuja kilpailuihin ja muihin tapahtumiin piiri- ja yhdistystasolla ja myös luettelot hallitusten jäsenistä yhteystietoineen.

On tosin kiitollisuudella muistettava, että maakunnalliset lehdet ESS ja Itä-Häme sekä paikalliset lehdet kuten Pitäjäsanommat ja muut vastaavat julkaisut antoivat Seuratoimintapalstoillaan ilmaista tilaa pienille heräteilmoituksille.

Päijät-Hämeen Ilves edistyi vuonna 1961 numerosta 3 alkaen Lahden Reserviupseeripiirin ja Lahden Reserviupseeripiirin yhteiseksi julkaisuksi. Piirien puheenjohtajat Aarre Santavuori ja Eero Tuomela olivat kirjoittaneet pääkirjoitussivulle hyvin myönteiset kannanotot asiasta.

Alkuaikojen päätoimittajana toimi ltn Mauri Muurinen opettajan toimensa ohella vuoden 1962 loppuun saakka, nykyisin termein mainittuna sosiaalisilta taidoiltaan korkealuokkainen henkilö. Hän toimitti 21 numeroa, joista minulla on tallessa 148 sivua, yhteensä 4493 palstasenttimetriä. Lehden toiminta-ajatus näyttää toteutuneen hyvin: pääkirjoitukset, yhdistysten ja piirin valitut toimihenkilöt, tiedotukset,

tapahtumakutsut ja toimintakalenterit käsittivät yhteensä 67%. Kilpailukutsuja 4%, kilpailutuloksia 19%. Erillistä naistoimintaa oli 1% tekstistä. Mainoksia oli kerätty 9% painoalasta.

Piirin toiminnanjohtajaksi pystyttiin palkkaamaan v. 1963 evl Erkki Tarvainen ja hän otti myös päätoimittajan tehtävän hoitaakseen. Myös hänet muistan miellyttävänä ja aikaansaavana persoonana. Kilpailujen tuloluettelot olivat lehdessä erittäin perusteellisia. Toiminnanjohtaja täydensi ja kirjoitti taulukot ja monisti ne vahastinmenetelmällä, helpottava Rank Xerox-kopiointi tuli käyttöön myöhemmin. On jotenkin sykkädyttävää nähdä monien, nyt jo edesmenneiden tuttuja sotaveteraanien nimiä pikkissä tuloluetteloissa.

Erkki Tarvainen toimitti muistelujaksoni loppuosalla 39 numeroa. Minulla on tallessa 488 sivua, yhteensä 14919 palstasenttimetriä. Pääkirjoitukset, valtakunnallisesti huomattavien henkilöiden kannanotot maanpuolustuksesta, yhdistysten ja piirin valitut toimihenkilöt, tiedotukset, tapahtumakutsut ja toimintakalenterit käsittivät yhteensä nyt 39 %, kilpailukutsuja 5%, kilpailutuloksia selvästi aikaisempaa enemmän eli 31%. Erillistä naistoimintaa oli 1% tekstistä. Mainoksia oli kerätty yhdistysten voimin 15%, nykyiseen lamatilanteeseen verrattuna suorastaan ällistyttävän hyvin. Merkkipäivä- ja ylennysonnitteluja oli 5%, tietoja varusmiespalveluksen suorittaneista mahdollisista uusista jäsenistä 4%. Pienet prosenttiluvut näyttävät ehkä vähäisiltä, mutta 1% on jo 149 palstasenttimetriä!

Lehden nelihenkinen toimituskunta on mainittu ensi kertaa v.1963. Mukana olivat kapt Mikko Laikoski, ltn Mauri Muurinen, väep Tauno Kovanen (painin Olympiamitalisti!) ja alik T. Iivonen. Siihen aikaan pelkkä etukirjain riitti. Jokin instanssi teki sittemmin päätöksen, että ainakin urheilutuloksissa pitää olla etunimi.

Kertaan vielä, että kirjoitelma päättyy vuoden 1968 loppuun. Muistini mukaan vielä parempia aikoja seurasi kirjoittajan siirtyessä ikämiessarjaan.

Kapt Heikki Lario

Reserviipiirin ampumamestaruus 11.6.2016 Lahti

Pienoispistooli	Yleiskilpailu
1. Kari Leskinen	Asikkala 569 (50)
2. Ville Leskinen	Asikkala 567 (H)
3. Tapani Purolinna	Lahti 537 (70)
4. Sakari Paasonen	Hollola 533 (80)
5. Erkki Häkkinen	Lahti 522 (60)
6. Juha Leskinen	Asikkala 522 (60)
7. Esko Marttila	Nastola 521 (75)
8. Marko Toivanen	Lahti 519 (H)
9. Simo Ruusunen	Asikkala 517 (H),
10. Keijo Vilander	Orimattila 505 (60)
11. Pentti Karhinen	Heinola 503 (50)
12. Juhani Tonteri	Hartola 496 (70)
13. Eino Korhonen	Heinola 492 (75)
14. Martti Niemi	Hartola 447 (70)

Isopistooli	
1. Risto Pilvinen	Hollola 548 (60)
2. Ville Leskinen	Asikkala 539 (H)
3. Pentti Karhinen	Heinola 520 (50)
4. Tapani Purolinna	Lahti 514 (70)
5. Juha Leskinen	Asikkala 481 (60)
6. Simo Ruusunen	Asikkala 466 (M)
7. Keijo Vilander	Orimattila 459 (60)
8. Ari-Ilmari Iisakkala	Lahti 412 (80)

pistooli pika	
1. Kari Leskinen	Asikkala 568 (50)
2. Ville Leskinen	Asikkala 565 (H)
3. Timo Paalanen	Asikkala 562 (50)
4. Risto Pilvinen	Hollola 543 (60)
5. Tapani Purolinna	Lahti 542 (70)
6. Simo Ruusunen	Asikkala 538 (H)
7. Pentti Karhinen	Heinola 524 (50)
8. Erkki Häkkinen	Lahti 522 (60)
9. Keijo Vilander	Orimattila 519 (60)
10. Marko Toivanen	Lahti 509 (H)
11. Juhani Tonteri	Hartola 488 (70)
12. Juha Leskinen	Asikkala 468 (60)
13. Esko Marttila	Nastola 454 (75)
14. Eino Korhonen	Heinola 439 (75)
15. Martti Niemi	Hartola 408 (70)

Tärkeitä sivuja

www.phreservi.fi

Reserviupseeriliitto
www.rul.fi

Reserviläisliitto
www.reservilaisliitto.fi

Reserviläisurheiluliitto
www.resul.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys:
www.mpk.fi

Puolustusvoimat
www.mil.fi

MP-myymäälä:
www.maanpuolustusyhtio.fi

Päijät-Hämeen Reserviipiirin vuoden 2016 Falling Plates mestaruus ratkaistiin 15.6 Vesivehmaalla

Voiton vei viime sekunneille asti jännittävässä kultakamp-pailussa Asikkalan I joukkue Timo Siika, Heikki Vahto ja Seppo Vahto ajalla 0,39,96. Pystyyn jäi yksi maali.

Vastassaan heillä oli Päijät-Hämeen Rauhanturvaajien joukkue Olli Mielonen, Risto Salminen ja Antero Simola. Heidän ampum aikansa oli 1,36,75 ja pystyyn jäi myöskin 1 maali.

Pronssiottelussa olivat vastakkain Lahti ja Heinola. Pronssi meni selvästi nopeammalle Lahden res-joukkueelle, jossa ampui-ivat Hannu Eskeli, Marko Nurminen ja Ilpo Virtanen. Heidän aikansa oli 0,28,88. Neljänneksi jääneen Heinolan joukkueen ampujat olivat Pentti Karhinen, Esa Salonen ja Eero Tähkänen. Heidän aikansa oli 0,40,28.

Kilpailuun osallistuivat myös mitalieristä tippuneet joukkueet Sysmä, Asikkala II ja Asikkala III.

Falling Plates kilpailussa ammutaan 20x 20 cm kokoi-siin metallilätkiin 150 m mat-kalla. Lätkä kaatuu osumasta, joten kisan seuraaminen on helppoa. Kolmesta ampujasta koostuvaa joukkuetta kohti on 10 maalia ja jokaisella am-pujalla on käytössään 8 pat-ruunaa lippaassa.

Kilpailussa ampujat juoksevat 50-100 m mat-kan ampumapaikalle kel-lon käydessä ja nopeimmin suoriutunut joukkue voittaa parinsa. Ensimmäinen joka joukkue ampuu itselleen vertailuajan

ja toisella kierroksella no-pein joukkue saa vastaansa hitaimman, toiseksi nopein toiseksi hitaimman jne. Näin jatketaan pudotuskil-pailuna, kunnes jäljelle jää voitosta ja pronssista ampu-vat parit.

Tähän sotilaskuntoa yllä-pitävään lajiin soisi löytyvän joukkueita piirimme joka kunnasta ja kaupungista. Tänä vuonna lajin SM ratkotaan 10.9. Vesivehmaan radalla. Kilpai-lun järjestelyistä vastaa Asik-kalan Reserviläiset.

Vilho Laakso

Vasemmalta: Ilpo Virtanen, Marko Nurminen, Hannu Eskeli, Heikki Vahto, Timo Siika, Seppo Vahto, Olli Mielonen, Risto Salminen, Antero Simola

Päijät-Hämeen Reserviipiirin CUP-ammunta 2.7.2016 Asikkalan Vesivehmaalla

Voittoon ampui Asikkalan joukkue ja hopea meni Sysmään. Pronssin sai Lahti, Heinolan jäätyä pois pronssiottelusta.

1. Asikkala	2. Sysmä	3. Lahti
Ville Leskinen 282	Hannu Jauhiainen 255	Sakari Paasonen 268
Ali Tommola 279	Jyri-Pekka Schildt 251	Tapani Purolinna 245
Kari Leskinen 278	Jake Järvinen 243	Marko Nurminen 242
Jussi Laukkanen 276	Markku Kemppi 240	Olli-Pekka Laajoki 227
Tuomo Lindeberg 275	Taina Huhtiainen 231	
Timo Paalanen 274	Heikki Riutta 223	
=====	=====	=====
Jussi Leskinen 271	Markku Huuskonen 212	1664 :6 = 277,33
Jorma Viitanen 262	Pauli Sinisalo 199	1443:6 =240,5
Timo Siika 250	Aki Naumi 199	982:6=163,66

Vasemmalta Ville Leskinen, Ali Tommola, Kari Leskinen, Jussi Laukkanen, Tuomo Paalanen, Hannu Jauhiainen, Jyri-Pekka Schildt, Jake Järvinen, Taina Huhtiainen ja Heikki Riutta. Edessä vas polvella Olli-Pekka Laajoki, Sakari Paasonen ja Marko Nurminen